Както видимъ, кожата на человѣка е истинско смѣшеніе, а като таквозъ трѣба и да іѫ нѣжимъ и да ѝ пригодявамы.

Кожата не само що пази тѣлото отъ външно линѣніе и нападаніе, но служи и като органъ на отдѣчваніе. Тя най вече отдѣчва отъ насъ непотрѣбнѫтѫ водѫ и влагѫ и то чрѣзъ испотяваніето и испаряваніята. Възрастенъ человѣкъ изгубва на день отъ кръвьтѫ си по однѫ окѫ водѫ, която чрѣзъ піеніето пакъ ся допълня.

Кожата е за насъ такожде и органъ за дышеніе. Тя непрѣстанно испарява вѫглеродъ, а напротивъ поема изъ въздуха азотъ и другы газове. Отъ това ся вижда че за насъ е необходимо нуждно да нѣжимъ кожѫтѫ, еще и редовно да мѣнявамы дрехытѣ които носимъ.

Да ся нѣжи кожата, то ще каже: да утънявамы *ципицѫтѫ* и да ускорявамы нейното лющеніе, което става всякой день по-малко, да правимъ еще *истинскѫтѫ кожѫ* да задебелява, за да поема колкото повече кръвь, която е храна на ципицѫтѫ. Тука е ясна таѩната: защо нѣженіето на кожѫтѫ подмладява человѣка! У старытѣ *истинската кожа* е тънка, а ципицата е дебела, за това защото нѣма гоеніе. У младытѣ пакъ е на опакы. Когато на человѣка кожата е млада и твърда, то и цѣлото му тѣло ще бѫде, твърдо и здраво.

За нѣженіе на кожѫтѫ има само четыри способа:

1) Да ся мажѳ кожата съ дървено масло или съ млько. Този способъ е само за онѣзи, които живѣіѫтъ въ топлый поясъ, както въ Егыпетъ, защото голѣмата горещина и сухыйтъ въздухъ силно испаряватъ кожѫтѫ. А у насъ може да ся мажѫтъ съ това само рѫцѣтѣ и косата. Жены които обычатъ да ся правятъ съ бѣлило и червило, ный бы гы съвѣтовали да измыватъ бѣлилото си съ млѣко, а не съ водѫ, защото тогазь кожата — ципица задебелява, и скоро лицето добыва непріятнѫ корѫ. Никакъ не е добро да ся туря по лицето бѣлило на прахъ, а най добрѣ е да ся не туря никакво правило по лицето; но пакъ ако има таквызь които да немогѫтъ да надвытіѫъ страстьтѫ на правяніето, нека ся правятъ поне съ нѣкоіѫ помадѫ, а никакъ съ прахъ какъвто и да е.